

SENTÈNCIA 14-96 DE 15 DE JULIOL DE 1996

Lesions per imprudència.- Error en l'apreciació de la prova.- Repartiment de la responsabilitat civil.- Perjudici de lleure.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Sentència de data 2 de febrer de 1.995 confirmada per aquest Tribunal Superior de Justícia en data 5 d'octubre de 1.995, el M. Iltre. Tribunal de Corts ha condemnat Manuel G.P. com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència i en concepte de responsabilitat civil ha repartit la responsabilitat de l'accident en un 50% a càrrec de cada implicat. El Tribunal ha deixat la fixació de la indemnització definitiva del perjudicat Virgili A.G. pel període d'execució de Sentència previ informe mèdic i ha condemnat solidariament Manel G.P. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA a pagar d'immediat al perjudicat una provisió de 2.000.000.- pta.

II.-RESULTANT: Que per Aute de data 27 de febrer de 1.996 Manel G.P. i la Companyia d'Assegurances LA FINANCERA han estat condemnats solidariament a pagar a Virgili A.G. tenint en compte la repartició de culpes i la provisió ja cobrada, la quantitat de 6.112.485.-pta.

III.-RESULTANT: Que contra l'Aute abans esmentat interposa recurs de Suplicació la Llettrada Mª Teresa MORERA PORTA en interès i representació de Virgili A.G., el qual al·lega com a motius del recurs:

-La denegació injustificada d'alguna prova que proposada en temps i forma hauria pogut ser d'influència per la decisió de la causa (art. 3 ap.3 del Decret de 13 de juliol de 1.990).

-L'error en l'apreciació de la prova (art.3 ap.5).

-La infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la Sentència (art. 3ap.9).

Fa valer per sostenir el primer motiu que el Dr. Joan Carles VIDAL VIDAL, pèrit judicial, en el seu informe de data 18 de desembre de 1.995, dictamina una I.P.P. del 24,4% en contradicció sobre aquest punt amb les conclusions del Dr. Joan Albert MIJARES GRAU que al final del seu peritatge, efectuat a demanda del recurrent, fixa una I.P.P. del 55%. Reprotxa a l'Aute recorregut d'haver rebutjat la seva demanda de nou peritatge confiat a un traumatòleg.

D'altra banda fa constar que l'Aute recorregut, per descartar el peritatge del Dr. Mijares li reprotxa de no haver-se referit a la regla de Balthazar, que en aquest cas no és pot aplicar, tractant-se d'una lesió a la columna vertebral, i demana que sigui retingut l'índex de I.P.P. proposat pel Dr. Mijares.

Estima insuficient la indemnització de 700.000.-pta atorgada a títol de perjudici de lleure i desitja que sigui augmentada a 2.000.000.- pta.

Finalment contesta la suma atorgada a títol de la indemnització compensadora de la pèrdua de salari, que avalua a 1.533.885.-pta.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal compareix i es remet a Justícia.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: sobre el primer motiu de recurs, que la decisió de 2 de febrer de 1.995 exposa de manera precisa i completa els motius que la condueixen a rebutjar la demanda tendint a la designació d'un nou pèrit, que doncs no li pot ser reprotxat un rebuig injustificat de la prova proposada pel perjudicat.

II.-CONSIDERANT: Sobre el segon motiu que el Dr. Vidal després d'un examen detallat de la víctima i d'una exposició particularment completa de les seqüeles presentades per aquesta, fixa un índex de I.P.P. del 24,4% (modificat per la jurisdicció a 28% tenint en compte l'absència d'antecedents) corresponent a l'índex retingut pel barem funcional indicador de les incapacitats de dret comú en matèria de lesions de les funcions de sosteniment, que les conclusions del Dr. Mijares pèrit designat per la víctima, que es limita a fixar, després d'explicacions molt succintes, un índex del 55%, no podrien ser suficients per reduir a no res les consideracions del pèrit judicial,

motiu pel qual l'Aute recorregut ha de ser confirmat sobre aquest punt.

III.-CONSIDERANT: Que pel que concerneix el perjudici de lleure, qualificat pel Dr. Vidal de molt lleuger (1/7), l'Aute no ha ratificat les conclusions del pèrit i ha fixat, tenint en compte l'edat de la víctima i un handicap que li prohibeix una activitat física mitjana, un perjudici mitjà (4/7) essent precisat que la víctima no justificava l'exercici de cap activitat esportiva abans de l'accident. Que la suma de 700.000.- pta atorgada a aquest títol correspon a l'avaluació habitualment fixada per la jurisprudència, per perjudicis d'importància equivalent.

IV.-CONSIDERANT: Finalment que el càlcul proposat per Virgili A.G. tendint a l'avaluació de la seva pèrdua de salari sobre la base del salari diari de 5.423.-pta atorgat per la C.A.S.S., a concurrència del 50% del 23 de març del 1.993 fins al 21 d'abril de 1.993 és del 66% d'aquesta data a juliol de 1.995 ha de ser retingut en raó del seu caràcter incontestable. Que la indemnització compensadora per la pèrdua de salari soferta al curs de la I.T.T. serà doncs fixada a 1.533.885.-pta.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

Que estimant parcialment el recurs de Suplicació interposat en la present causa en nom i interès de Virgili A.G.,

1r.- Confirmem els pronunciaments de l'Aute dictat pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 27 de febrer de 1.996 excepte pel que fa a l'avaluació de la I.T.T. de Virgili A.G. que fixem en la suma de 1.533.885.- pta.

2n.- Declarem d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

3r.- Manem que la Causa sigui retornada al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.